

РЕШЕНИЕ

№ 1074

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Калина Пецова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12323** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Е. Л., чрез адв. С. С. от САК, срещу Решение № 20196317 от 30.09.2021г. по нахд № 12787/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 105-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 18-4332-007689 от 18.05.2018 г., издадено от началник група Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) към СДВР. Със същото на касатора на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния и процесуален закон. Счита, че нарушението е описано лаконично в НП, като са посочени различни стойности на установената скорост и превишението на ограничението ѝ, което не позволявало да се установи приспадането на толеранс от 3 км/ч, нито наказуемата стойност. Сочи, че наложените наказания не са съобразени с чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, тъй като била наложена глоба в размер на 700 лв. вместо на 750 лв. за превишение от 55 км/ч. Липсвало съответствие между фактическия състав на нарушението и приложената санкционна норма, което ограничавало правото на защита на наказаното лице. Доказателствената съвкупност

не доказвала извършеното нарушение, тъй като административнонаказателното обвинение се основавало единствено на АУАН и на НП. Касаторът счита, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка, довела до неправилно приложение на материалния закон. Липсвали мотиви, относими към фактическия състав на нарушението и неговата доказаност. Иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба СДВР - отдел „Пътна полиция“, не е изразил становище по същата.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на въззивния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление №18-4332-007689 от 18.05.2018 г., издадено от началник група „ОПП“ към СДВР на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, за това, че на 21.11.2017 г., в 12:40 часа, в [населено място], по бул. "Б. шосе“, с посока на движение към [улица], срещу Гуми център „П.“, управлява лек автомобил „А.“ с ДК [рег.номер на МПС] и при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място се движи със 105 км/ч – нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, установено и заснето с видеосистема TFR1 – М №560.

На основание събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица. Въз основа на приложен снимков материал – клип № 351, данни по протокол от 24.03.2018 г. по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., удостоверение за одобрен тип средство за измерване на БИМ, ежедневна форма на отчет на автопатрула, схема за организация на движение на Столична община, справка за собственик и декларации по чл.188 ЗДвП, е приел за доказано нарушението на чл.21, ал.1 ЗДвП, както и неговото правилно санкциониране предвид наложените законоустановени наказания по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Намерил е за неоснователни възраженията на наказаното лице за некоректно отбелязване на отчетената и наказуема скорост, както и за неотчитане на толеранса от 3 км/ч. Изложил е мотиви за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Настоящият състав на касационната инстанция намира обжалваното решение за постановено при правилно установена фактическа обстановка. В съответствие със събраните по делото доказателства е изводът на районния съд за доказаност,

съставомерност и правилна квалификация на деянието. Правилно решаващият съд е преценил доказателствения материал, като въз основа на извършения анализ на същия обосновано е приел, че по безспорен и категоричен начин се установява вмененото на касатора нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП на ограничението на скоростта от 50 км/ч за населено място.

От пространните мотиви на обжалваното решение не се установяват касационните оплаквания за липса на такива, относими към фактическия състав на нарушението и неговата доказаност. Не се установяват и твърденията за лаконично описание на нарушението в АУАН и НП. Напротив, по единен и безпротиворечив начин в тях е посочено, че на визираната дата и част, посредством техническо средство TFR1 – М №560, клип № 351, е установена скорост на движение от 105 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч. Действително, приспаднатият толеранс от 3 км/ч е отбелязан единствено в АУАН, а и в двата документи не е посочено наказуемото превишение от 55 км/ч. Последното обстоятелство не съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като в АУАН и НП е отбелязано императивното ограничение по чл.21, ал.1 ЗДвП от 50 км/ч за населено място, както и установената от техническото средство скорост от 105 км/ч. Посочването на отчетения толеранс от 3 км/ч единствено в АУАН не е затруднило правото на защита на наказаното лице да разбере повдигнатото му административно обвинение, тъй като именно с този документ се поставя началото на административнонаказателното производство. Това обстоятелство, както и липсата на посочване на превишението от 55 км/ч, са въпроси на елементарно математическо изчисление, поради което твърденията на наказаното лице за нарушение на правото му на защита представляват единствено негова защитна версия.

При ясно, точно и безпротиворечиво описание на нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДвП в АУАН и НП, твърденията на касатора, че административното обвинение се базира единствено на тези документи, не се установяват от доказателствената съвкупност по делото. Както обосновано е приел районният съд, нарушението категорично се установява от приложения снимков материал – клип № 351, преписка 7844/17, според който измерената скорост е 108 км/ч. Данните от снимковия материал се потвърждават от приложения протокол по чл.10, ал.1 по Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, според който АТСС вид TFR1 – М №560, било монтирано за периода от 11:10 часа до 13:00 часа, на служебно МПС рег. [рег.номер на МПС], на 21.11.2017 г., находящо се в [населено място], [улица]– „П.“, с посока на движение към околоръстен път. За визирания период били съставени 43 броя крипове, от № 312 до № 354, сред които безспорно попада процесният клип № 351. Техническата изправност на АТСС безспорно се установява от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване на БИМ № 10.02.4835 със срок на валидност до 24.02.2020 г. и Протокол № 4-38-17 от 13.07.2017 г. за последваща проверка на АТСС вид TFR1 – М №560. Налице е пълно съвпадение между данните в протокола за използване на АТСС от 21.11.2017 г., часовия график за работа на нарядите в ОПП – СДВР и показанията на актосъставителя Д. Ч., съставила АУАН въз основа на снимковия материал. Приложените два броя декларации по чл.188 ЗДвП безспорно установяват авторството на нарушението.

Визираната доказателствена съвкупност правилно и обосновано е навела районния съд на извод за доказаност на вмененото нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, респ. не се установяват касационните оплаквания, че обжалваното решение е постановено при

неизяснена фактическа обстановка, довела до неправилно приложение на материалния закон. Правилна е констатацията на решаващия съд, че установеното нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП и превишение с над 50 км/ч на разрешената скорост се санкционира от нормата на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП със законоустановените наказания от глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца. Коректното изчисление на размера на глобата от 750 лв. съобразно редакцията на санкционната норма „за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.“ е в полза на наказаното лице и не води на самостоятелно основание до незаконосъобразност на НП.

Съобразно изложеното, не се установяват твърденията на касатора за липса на съответствие между фактическия състав на нарушението и приложената санкционна норма, още по-малко е ограничено правото му на защита.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20196317 от 30.09.2021г. по нахд № 12787/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.